

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3To/70/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115011968
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 02. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Dušan Krč-Šebera
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2019:3115011968.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Dušana Krč-Šeberu a sudcov JUDr. Beáty Javorkovej a JUDr. Romana Hargaša v trestnej veci proti obžalovanej O. X. pre pokračujúci prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák., na verejnom zasadnutí dňa 06. februára 2019 prejednal odvolanie prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti rozsudku Okresného súdu Trenčín, sp.zn.2T/160/2015 zo dňa 22. mája 2018, a takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. sa odvolanie prokurátora z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Trenčín, sp.zn.2T/160/2015 zo dňa 22.05.2018 bola obžalovaná O. X. podľa § 285 písm. c/ Tr. por. oslobodená spod obžaloby Okresnej prokuratúry v Trenčíne vedenej pod sp.zn.2Pv/193/15/3309 právne kvalifikovaného ako pokračujúci prečin sprenevery podľa § 213 ods. 1, ods. 2 písm. a/ Tr. zák. na skutkovom základe, že ako vedúca predajne spoločnosti U. N., a. s., nachádzajúcej sa na sídlisku U. II v O. nad I., ktorej pracovnou náplňou bol aj odvod hotovostnej tržby z predajne na účet spoločnosti U. N., a. s. vedený v Tatra banke, a. s., číslo účtu XXXXXXXXXXXX, tržby za dní 10.01.2015 vo výške 691,26,- eur, 11.01.2015 vo výške 313,41,- eur, 12.01.2015 vo výške 1.002,46,- eur, 13.01.2015 vo výške 1.155,96,- eur a 18.02.2015 vo výške 1.077,02,- eur zobrala postupne z hotovostnej tržby predajne, avšak tieto neodviedla na účet spoločnosti U. N. a. s., ale v presne nezistenom čase na presne nezistenom mieste použila pre vlastnú potrebu, čím spoločnosti U. N. a. s., so sídlom X., O. E., spôsobila škodu v celkovej výške 4.240,11,- eur, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná. Súčasne okresný súd poškodenú spoločnosť U. N. a.s., podľa § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Citovaný rozsudok okresného súdu nenadobudol právoplatnosť, pretože ihneď po jeho vyhlásení na hlavnom pojednávaní okresného súdu dňa 22.05.2018 bol napadnutý odvolaním prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín (ďalej len „prokurátor“) v neprospech obžalovanej.

Prokurátor v písomných dôvodoch svojho odvolania uviedol, že sa nestotožňuje s argumentmi okresného súdu uvedenými v odôvodnení jeho rozhodnutia. Poukázal na to, že zo stíhaného trestného činu je obžalovaná O. X. usvedčovaná najmä výpoveďou svedkýň S. G. a O. I. ako aj prehľadom tržieb za december 2014 až február 2015, kópiami vkladových lístkov, výpisom z účtu a kamerovými záznamami. Porovnaním vkladových lístkov Tatra banky archivovaných spoločnosťou U. N. a.s., výpisom z účtu spoločnosti U. N. a.s. v Tatra banke je zrejmé, že časy vkladov uvedené na vkladových lístkoch nekorešpondujú s časmi skutočných vkladov na účet a reálne boli O. X. tržby odvádzané na účet s oneskorením niekoľkých dní, pričom za dni 10.01.2015, 11.01.2015, 12.01.2015, 13.01.2015 a 18.02.2015 nebola tržba odvedená vôbec. Ďalej uviedol, že falošnosť vkladových lístkov z 12.01.2015 (čas 15.18) na sumu 691,26 Eur, zo dňa 12.01.2015 (čas 15.29) na sumu 313,41 Eur, zo dňa 13.01.2015 (čas 13.52) na sumu 1.002,46 Eur, zo dňa 14.01.2015 (čas 16.35) na sumu 1.155,96 Eur, zo dňa 19.02.2015 (čas 15.25) na sumu 1.077,02 Eur je preukázaná výpoveďou riaditeľa Tatra banky v O. nad I.

ako aj kamerovými záznamami z banky, z ktorých vyplýva, že v čase kedy mali byť uskutočnené vklady podľa vkladových lístkov sa O. X. v banke nenachádzala. Z výpovede S. G. vyplýva, že spracovanie a odvod tržby z predajne na účet mala na starosti ona ako zástupkyňa vedúcej predajne, ale najmä O. X. ako vedúca predajne. Ďalej uviedol, že z pracovného zaradenia O. X. je zrejmé, že ak by teoreticky sfaľšoval predmetné vkladové lístky niekto iný, musela by si to všimnúť. Prokurátor ďalej uviedol, že záujem na falšovaní vkladových lístkov mala jedine O. X., pretože táto už v decembri uhrádzala tržby oneskorene, respektíve z neskorších tržieb. V mesiacoch december 2014, január 2015 a február 2015 reálne vykonávali vklady aj S. G. a O. I., u ktorých však k oneskoreniu odvádzania tržieb nedochádzalo, a preto tieto nemali motív na falšovanie vkladových lístkov za účelom zakrytia oneskoreného odvádzania tržieb, respektíve neodvedenia tržieb. Poukázal ďalej na prevádzkový poriadok, ktorý O. X. podpísala a z ktorého vyplýva, že vedúci predajne má povinnosť včasného a správneho denného odvodu tržieb, pričom na strane 48 (smernica č. 3/2.1.1) sa v súvislosti s odvodom tržieb ešte raz ukladá, že tržby z predaja tovaru sa musia odvádzat' denne. Z popisu pracovnej činnosti S. G. zo dňa 23.04.2014 a z popisu pracovnej činnosti O. X. zo dňa 01.03.2012 vyplýva, že iba tieto dve osoby mali povinnosti v súvislosti s opatrowaním peňažnej hotovosti (tržby) a jej odovzdaním peňažnému ústavu (odvod tržby). Z pracovnej náplne O. I. zo dňa 18.10.2012 nevyplýva, že by jej bola zamestnávateľom uložená povinnosť uchovávanía a odvádzania tržby. O. I. vo svojej výpovedi uviedla, že v inkriminovanom období bola odovzdať tržbu v banke iba 3-4 razy, vždy na základe poverenia O. X. alebo S. G., keď nemali občiansky preukaz. V tom období december 2014 až február 2015 sama do banky nikdy nešla. Doklad o vklade vždy odovzdala O. X., pričom v banke sa odovzdávali tržby za predchádzajúci deň a medzitým boli v trezore na predajni. Prokurátor ďalej poukázal na výpoveď S. G., ktorá uviedla, že v banke sa odovzdávali tržby za minulý deň, respektíve v pondelok za sobotu, nedeľu. Tržbu z pokladni na konci zmeny vyberali a uschovávali v trezore ona a O. X., pričom nikto iný nemal kľúče od trezora. V prípadoch, kedy ona odovzdávala peniaze v banke po ich prevzatí z trezora, vždy kontrolovala, či peniaze v trezore korešpondujú s výkazom tržby z pokladne a nikdy nezistila nesúlad. Odvodom tržby poverila inú pracovníčku iba keď mala stratený občiansky preukaz, vtedy išla spolu s ňou iná pracovníčka. Doklad o vklade však odovzdali O. X.. E. V. uviedla, že niekedy išla aj ona do banky odovzdať tržby, avšak vždy s pani I.. Od trezoru mali kľúče iba pani X. a pani G., ktoré tam vkladali tržbu na konci zmeny. Prokurátor ešte uviedol, že podľa evidencie dochádzky, S. G. sa 12.01.2015 v práci nenachádzala, preto tržbu za dni 10.01.2015 a 11.01.2015 mala a mohla odvieť jedine O. X., keďže sa odvádzali tržby z predošlého dňa, respektíve po víkende v pondelok aj zo soboty a peniaze boli medzitým uložené v trezore, od ktorého mali kľúče iba O. X. a S. G.. Vykonaným dokazovaním bolo podľa názoru prokurátora preukázané, že tržbu za dni 10.01.2015 a 11.01.2015 S. G. nechala v trezore a O. X. ju 12.01.2015 neodviedla do banky, a teda použila pre vlastnú potrebu. Prokurátor má za to, že bolo povinnosťou O. X. skontrolovať súlad sumy v trezore so súpisťou tržieb v hotovosti z počítača a peniaze z tržby za predchádzajúci deň zaniest' do banky. Vykonaným dokazovaním bolo ďalej preukázané, že O. X. sfaľšovala vkladové lístky za účelom zakrytia neskorých vkladov do banky, pričom u S. G. s oneskorením vkladov nedochádzalo, a preto prokurátor považuje jej výpoveď za vierohodnú. Prokurátor má za to, že nemožno sa stotožniť s odôvodnením okresného súdu, že nebolo preukázané, že skutok spáchala obžalovaná, nakoľko prokurátor je toho názoru, že súd nesprávne a jednostranne vyhodnotil dôkazy vykonané na hlavnom pojednávaní, a teda konal v rozpore s § 2 ods. 12 Tr. por. Prokurátor je toho názoru, že obžalovaný spáchal trestnú činnosť, tak ako je uvedené v obžalobe a svojim konaním naplnil formálnu stránku žalovaného trestného činu. Preskúmaním napadnutého rozsudku prokurátor dospel k záveru, že okresný súd do odôvodnenia svojho rozhodnutia pojal zásadne tie skutočnosti, ktoré svedčia v prospech obžalovanej a neprihliadol k tým skutočnostiam, ktoré majú vplyv na celkové posúdenie skutkového stavu. Prokurátor z vyššie uvedených dôvodov navrhol, aby krajský súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol.

K odvolaniu prokurátora sa vyjadrila obžalovaná prostredníctvom svojho obhajcu. V písomnom vyjadrení uviedla, že v danom prípade muselo by byť jednoznačne a bez dôvodných pochybností preukázané, že v ten-ktorý konkrétny deň uvedený v obžalobe prevzala práve ona dané konkrétne sumy v obžalobe od tej-ktorej pokladničky a že práve ona ich uložila do trezoru predajne a následne že ich práve ona vybrala z trezoru, nedala ich tretej osobe, aby ich táto odviedla na účet poškodeného v banke a ani sama ich tam neodviedla a ponechala si ich. Akýkoľvek dôkaz v tomto smere však nebol orgánmi činnými v trestnom konaní produkovaný. Faktom pritom je, že dosiahnuté tržby na účet spoločnosti v banke odvádzala jednak obžalovaná, jednak jej zástupkyňa a jednak jednotlivé predavačky nimi poverené. Nie je pritom dôležité, kto ich podľa príslušných interných noriem mal odvádzat', ani kedy ich mal odvieť, nakoľko

takéto pochybenie môže byť významné iba vo vzťahu k civilnej zodpovednosti obžalovanej. Nie je však z vykonaného dokazovania zrejmé, kto konkrétne tú- ktorú tržbu odviedol, respektíve kto ju mal odvieť a ani kedy ju mal odvieť a neodviedol na účet poškodeného v banke. Dôležitý je tu pritom z hľadiska trestného práva iba stav skutkový, a nie stav civilno-právny, na porušenie ktorého prokurátor opakovane poukazuje. Pokiaľ by povinnosť odvádzať tržby mala iba ako jediná obžalovaná, pokiaľ túto povinnosť by nemala aj jej zástupkyňa, či iná osoba nimi poverená, a pokiaľ by v konaní bolo preukázané, že päť konkrétnych čiastok, ktoré sú predmetom trestného stíhania prevzala z jednotlivých pokladní práve obžalovaná a práve ona deklarovala v písomnej forme (v autentizovanej knihe), že ich odvádza na účet v banke a pritom ich tam neodviedla, bolo by možno uzavrieť, že tieto si ponechala obžalovaná. Takáto skutková dôkazná situácia však nie je v predmetnom prípade. Osobitne zdôraznila, že v spise sa vôbec nenachádza žiadna autentizovaná evidencia odvedených tržieb vedená poškodeným, teda prehľad o výškach tržieb a totožnosti konkrétnych osôb z ich vlastnoručnými podpismi, ktoré odovzdali a prevzali pokladničné hotovosti do trezora predajne a o osobách, ktoré tieto hotovosti následne a v ktorý deň vložili na účet poškodeného v peňažnom ústave. Bez tohto zistenia obžalovaná považuje skutok vo vzťahu k akejkoľvek konkrétnej osobe za nepreukázaný. Taktiež poukázala priamo na stanovisko poškodeného č.15015 zo dňa 02.07.2017, kde sám poškodený konštatuje, že neexistujú písomné doklady o tom, ktorí pokladníci po skončení svojej pracovnej zmeny, kedy a akú vysokú sumu tržby a komu odovzdali. Z tohto samotného faktu vyplýva, že nemožno potom ani nadväzne zistiť, kto tieto peniaze odvádza (neodvádza) na účet poškodeného. Okrem okolností, že v konaní vôbec nebola preukázaná ani len objektívna stránka skutku, poukázal na to, že nebola zachovaná ani jednota skutku v uznesení o obvinení a v obžalobe. V uznesení sa obžalovanej kladie za vinu krádež vo forme sprenevery, že „v presne nezistenom období, pravdepodobne...“, a v obžalobe je naopak uvedených 5 konkrétnych dní, v ktorých mala obžalovaná peniaze spreneveriť. Teda v uznesení o vznesení obvinenia sa obžalovanej kladie za vinu akási súhrnná čiastka za akési pravdepodobné obdobie, pričom v obžalobe sa jej kladie za vinu sprenevera 5 konkrétnych čiastok, ktoré boli dosiahnuté ako tržby za konkrétnych 5 dní. Nie je však ani z uznesenia o vznesení obvinenia ani z obžaloby zrejmé, kedy v ktorý konkrétny deň, boli tieto sumy obžalovanou odcudzené, a to za okolností, keď v konaní bolo preukázané, že tržby neboli odvádzané v deň ich dosiahnutia, či na druhý deň po ich dosiahnutí, ale často aj so značným oneskorením. Obžalovaná má za to, že za skutok tak ako je vymedzený v obžalobe jej nebolo doteraz vznesené obvinenie. K domnienkam obžaloby typu..., záujem na falšovaní vkladových lístkov mala jedine O. X... u S. G. a O. I. nedošlo k oneskorenému odvádzaniu tržieb, preto tieto nemali motív na falšovanie vkladových lístkov...“, nie je vôbec potrebné sa vyjadrovať. Jednak obligatórnym znakom skutkovej podstaty daného prečinu nie je motív a jednak vyvodenie záveru o určitej skutočnosti, so skutočnosťou, ktorá s ňou nemá v podstate žiaden súvis, svedčí iba o pridržiavaní sa vyprodukovanej fikcie. Taktiež neobstojí tvrdenie, že „tržby za dni 10. a 11.01. mala a mohla odvieť jedine O. X.“ Nie je totiž dôležité kto ich mal odvieť, ani kto ich mohol odvieť, nakoľko jednak je to otázka pracovného práva a jednak je evidentné, že ich mohol odvieť ktorýkoľvek zamestnanec danej prevádzky na pokyn vedúceho zamestnanca. Dôležité je len to, kto ich reálne prevzal z pokladne, respektíve z trezora predajne s tým, že ich odvedie na účet poškodeného a neurobil tak.

K vyjadreniu obžalovanej O. X. sa prokurátor do konania verejného zasadnutia krajského súdu písomne nevyjadril.

Na verejnom zasadnutí krajského súdu prokurátor Krajskej prokuratúry Trenčín navrhol, aby odvolací súd zrušil napadnutý rozsudok podľa § 321 ods. 1 písm. b/ Tr. por. a vec vrátil okresnému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

Obhajca obžalovaného a obžalovaná na verejnom zasadnutí krajského súdu navrhli, aby odvolací súd zamietol odvolanie prokurátora ako nedôvodné.

Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací na podklade podaného odvolania, ktoré mu spolu so spisom bolo predložené dňa 17.07.2018, nezistiac dôvody pre zamietnutie odvolania podľa § 316 ods. 1 Tr. por. a ani dôvody pre zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Tr. por., vykonal vo veci verejné zasadnutie dňa 06.02.2019. Na verejnom zasadnutí odvolací súd postupom podľa § 317 ods. 1 Tr. por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť všetkých výrokov napadnutého rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Uvedeným postupom zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné. Nezistil pritom chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané a ktoré by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. por.

Po splnení prieskumnej povinnosti odvolací súd zistil, že okresný súd vykonal kontradiktórnym spôsobom všetky potrebné dôkazy v rozsahu nevyhnutnom na objasnenie skutkového stavu veci, doplnil dokazovanie v súlade s uznesením Krajského súdu v Trenčíne zo dňa 08.03.2017, sp.zn.3To/93/2016 a dôkazy správne vyhodnotil jednotlivo i v ich súhrne tak, ako mu ukladá ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por., pričom dospel ku správnym skutkovým zisteniam i právnym záverom. Okresný súd svoje skutkové zistenia správne oprel o výpovede obžalovanej O. X., svedka F. Z. H., ktorý má i procesné postavenie poškodeného, o výpovede svedkov O. I., K. S., Bc. X. H., E. V., S. G., S. G., Y. M. a oboznámením sa s relevantnými listinnými dôkazmi, ktoré sú obsahom spisu, na ktoré v napadnutom rozsudku podrobne poukázal a na ich podklade dôvodne neakceptoval tvrdenia obsiahnuté v obžalobnom návrhu vo vzťahu ku skutkovým zisteniam a právnym záverom uvedených v napadnutom rozsudku. Tieto v súlade s ustanovením § 168 ods. 1 Tr. por. podrobne a vecne správne odôvodnil v napadnutom rozsudku a pritom presvedčivo vysvetlil, o ktoré skutočnosti oprel svoje závery o oslobodení obžalovanej spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trenčín č.2Pv/193/15/3309-30. Jeho rozhodnutie je založené na starostlivom vyhodnení celého dokazovania a to spôsobom ako prikazuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Úvahy a závery súdu prvého stupňa založené na zásadách logického konania a uvažovania sú vecne správne a odvolací súd sa s nimi stotožňuje.

Pokiaľ ide o odvolanie prokurátora, tak toto v svojej podstate smeruje do iného hodnotenia dôkazov. Odvolací súd poukazuje na odôvodnenie napadnutého rozsudku, v ktorom okresný súd správne vyhodnotil dôkazy jednotlivo a vo vzájomnej súvislosti a svoj záver o oslobodení obžalovanej spod obžaloby dostatočne zdôvodnil. Hodnotenie jednotlivých dôkazov by bolo len opakovaním záverov okresného súdu. Odvolací súd sa so zisteniami a závermi okresného súdu stotožnil, správne a náležite zistil skutkový stav veci, pričom sa správne vysporiadal i s obhajobnými tvrdeniami obžalovanej.

Krajský súd rovnako ako okresný súd dospel k záveru, že prokurátor neuniesol dôkazné bremeno, ktorým by jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností bolo v konaní preukázané, že predmetný skutok spáchala obžalovaná O. X.. Po vykonanom rozsiahlom dokazovaní je potrebné konštatovať, že ani z jedného dôkazu (z výpovede obžalovanej, z výpovedí množstva svedkov, prípadne z listinných dôkazov) nebolo v konaní preukázané, konkrétne ktorí zamestnanci reálne zúčtovali tržby predajne U. N., a.s. nachádzajúcej sa v O. nad I. na sídlisku U. II za dni 10.01.2015 vo výške 691,26 Eur, 11.01.2015 vo výške 313,41 Eur, 12.01.2015 vo výške 1.002,46 Eur, 13.01.2015 vo výške 1.155,96 Eur a dňa 18.02.2015 vo výške 1.077,02 Eur, či tieto tržby prevzala od konkrétnych zamestnancov práve obžalovaná O. X. a že práve ona ich uložila do trezoru predajne a že práve ona ich vybrala z trezoru a sama ich neodviedla do banky a ponechala si ich. K trezoru mala pritom okrem obžalovanej O. X. prístup aj jej zástupkyňa-svedkyňa S. G.. Zároveň bolo v konaní preukázané, že tržby do pobočky Tatra banky, a.s. v O. nad I. chodila v inkriminovanom období odvádzať okrem obžalovanej O. X., aj jej zástupkyňa-svedkyňa S. G., tiež svedkyňa O. I., E. V. spolu s O. I., pričom vedúca zvykla poveriť aj inú osobu odovzdaním tržby (napríklad vtedy keď vyšlo najavo, že zmizli peniaze z tržby, tak tržbu odovzdávali aj predavačky). Pokiaľ ide i sporné vkladové lístky z 12.01.2015 (o 15.18 hod. a 15.29 hod.), 13.01.2015 o 13.52 hod., 14.01.2015 o 16.35 hod. a 19.02.2015 o 15.25 hod., ktorých vklad hotovosti mal byť vykonaný obžalovanou O. X., krajský súd rovnako ako okresný súd zistil, že tieto transakcie sa nenachádzajú v oboznámenom výpise z Tatra banky, a.s. (viď. výpis založený na č.l.74-75 spisu) a obžalovaná nebola podľa oboznámeného záznamu (č.l.122-123 spisu) v daných dňoch a časoch na kamerovom zázname v prevádzke predmetnej pobočky Tatra banky, a.s. Súď síce mal za preukázané, že obžalovaná O. X. sa v dňoch 12.01.2015, 13.01.2015, 14.01.2015 a 19.02.2015 nachádzala v zamestnaní, čo vyplýva z prehľadu hotovostných transakcií (č.l.74-75 spisu), keďže v týchto dňoch realizovala obžalovaná hotovostné operácie v pobočke Tatra banky, a.s. v O. nad I. (dňa 12.01.2015 o 16.14 hod., o 16.15 hod. a o 16.16 hod., dňa 13.01.2015 o 13.18 hod., dňa 14.01.2015 o 16.33 hod. a dňa 19.02.2015 o 10.23 hod.), avšak tieto vklady boli na iné finančné sumy než vyplýva zo sporných vkladových lístkov. Taktiež považuje krajský súd rovnako ako okresný súd sporné vkladové lístky za pravé, keďže podľa výpovede svedka Y. M.- riaditeľa pobočky Y. banky, a.s. vkladové lístky sa nedajú doma vytlačiť, či falšovať, pretože vytlačené potvrdenie išlo cez bankový systém a tlačiareň. Z uvedeného dôvodu argumentáciu prokurátora o sfalšovaných vkladových lístkov obžalovanou O. X. považuje krajský súd za hypotetickú, ktorá nemá oporu vo vykonanom dokazovaní. Vzhľadom na vykonané dokazovanie krajský súd rovnako ako samosudkyňa okresného súdu dospel k záveru, že v predmetnom konaní nebolo jednoznačne a bez akýchkoľvek pochybností dokázané, že predmetný skutok spáchala obžalovaná O. X..

Odvolací súd považuje za potrebné poukázať aj na to, že hodnotenie vykonaných dôkazov v trestnom konaní upravuje ustanovenie § 2 ods. 12 Tr. por. Podľa tohto ustanovenia orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Zákon pritom neustanovuje nijaké pravidlá, pokiaľ ide o mieru dôkazov potrebných na preukázanie určitej skutočnosti, ani váhu jednotlivých dôkazov. Voľné hodnotenie dôkazov je dôsledkom zložitej duševnej činnosti a vytvára sa logickým úsudkom. Orgány činné v trestnom konaní a súd musia vo svojom rozhodnutí zdôvodniť svoje vnútorné presvedčenie. Vnútorné presvedčenie je odôvodnené objektívnymi skutočnosťami a je ich logickým dôsledkom. Možno preto teda preskúmať, či postup pri vytváraní vnútorného presvedčenia bol správny a či vnútorné presvedčenie je dôvodné.

K otázke hodnotenia dôkazov treba dodať, že podľa ustálenej súdnej praxe výrok o vine sa môže zakladať len na dôkazoch, ktoré boli vykonané zákonným spôsobom a pritom celkom vylučujú pochybnosť, že sa stal skutok, že ho spáchal obvinený a pritom ako trestne zodpovedný subjekt z hľadiska jeho pričetnosti. Náležité zistenie skutkového stavu vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za náležité zistenie skutkového stavu veci preto nemožno považovať len zistenie o pravdepodobnosti dokazovanej skutočnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, avšak na druhej strane nevylučujú možnosť iného alebo celkom opačného záveru. Ak po vykonanom dokazovaní zostanú pochybnosti o niektorej skutkovej okolnosti, dôležitej pre posúdenie veci, treba rozhodnúť v prospech obvineného (pravidlo in dubio pro reo vyplývajúce zo zásady prezumpcie nevinoty).

Odvolací súd po preskúmaní veci dospel k rovnakým skutkovým a právnym záverom ako okresný súd a osvojil si tiež dôvody a úvahy, ktorými okresný súd rozviedol a vysvetlil svoje zistenia a právne závery, preto odvolacie námietky prokurátora, ktoré vo svojej podstate sú len opakovaním námietok prednesených už pred okresným súdom a s ktorými sa ten dostatočne a vecne správne vypořiadal v odôvodnení napadnutého rozsudku, nepovažoval za dôvodné. Smerovali totiž vo svojej podstate len do hodnotenia vykonaného dokazovania, ktoré prokurátor navrhol vyhodnotiť inak, než urobil okresný súd. V tomto smere treba uviesť, že každý orgán trestného konania hodnotí vykonané dôkazy podľa § 2 ods. 12 Tr. por. v súlade so zásadou voľného hodnotenia dôkazov a podľa vlastného vnútorného presvedčenia. Odvolací súd nemôže preto vstupovať do tohto hodnotenia dôkazov a nariadiť súdu nižšieho stupňa k akým záverom má dospieť. Na základe týchto úvah možno potom vysloviť, že ak prvostupňový súd dospeje k určitému záveru a tento záver je výsledkom logického konania a uvažovania, nemožno mu potom vytknúť žiadne pochybenie. Tak je tomu aj v posudzovanej veci. Ako už bolo uvedené, okresný súd v napadnutom rozsudku sa starostlivo a dôsledne zaoberal všetkými vo veci kontradiktórnym spôsobom vykonanými dôkazmi a tieto správne vyhodnotil podľa zásad uvedených v ustanovení § 2 ods. 12 Tr. por. Jeho rozhodnutie je takto správne a v súlade so zákonom, lebo má oporu vo vykonanom dokazovaní.

Rovnako správne okresný súd v súlade s ustanovením § 288 ods. 3 Tr. por. odkázal poškodenú spoločnosť U. N., a.s. so svojim nárokom na náhradu škodu na civilný proces, nakoľko v prípade oslobodenia obžalovanej spod obžaloby je súd povinný poškodeného odkázať s jeho nárokom na náhradu škody na civilný proces.

Vzhľadom na uvedené skutočnosti odvolací súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol na základe náležite zisteného skutkového stavu veci, zákonne a vecne správne, preto odvolanie prokurátora ako nedôvodné podľa § 319 Tr. por. zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je sťažnosť prípustná.